

[Elsa-Merete Ross.]

en højere husleje, end deres indtægt kan klare. Da tilskuddet vil blive givet efter en glidende skala, vil det være overflødigt at opdele befolkningen i mindst- og mindre-bemidlede i boligmæssig henseende. De skarpe grænser, som vi nu f. eks. har ved m²-tilskuddets bortfald uden aftrapning, vil falde bort.

Af andre ting i forliget, som det radikale venstre er meget tilfreds med, er muligheden for ejerlejligheder i hele den gamle private boligmasse.

Hr. Niels Westerby udtalte i går sin mistillid til, at bindingen af huslejestigningen i det private byggeri ville få nogen virkning på renten i nedadgående retning. Hr. Niels Westerby kan på nuværende tidspunkt ikke vide noget om, at det slet ikke virker. Obligationsopkøbene vil være stigende for hvert år. Ses boligforliget i forbindelse med det finanspolitiske forlig, vil begge disse to ting forstærke tendensen til bedring af obligationskurserne; det er indskutabelt. Det, hr. Niels Westerby kan frygte, er, at der kommer andre tendenser, der opvejer denne bedring. Efter min private opfattelse burde kreditrationeringen, som nu er ved at få virkninger, bibeholdes noget endnu. Jeg tror, at en stram finanspolitik er nødvendig, og at den ikke alene bør afbalancere en senere kreditlempelse, men være noget mere restriktiv.

Ophævelsen af byggereguleringen i hovedstadsområdet og på Sjælland vil muliggøre en langsigtet planlægning både for byggeindustrien og for boligbyggeriet og sikkert bevirke, at de rationaliseringsbestrebelse, der allerede er i gang, yderligere forstærkes, når man tør investere på lang sigt uden angst for pludselige nedskæringer af byggeriet.

Frigivelse af plejehjemsbyggeriet vil forhåbentlig medføre, at vi kan hale ind på den store mangel, der er på dette område. Også frigivelse af børnehavenbyggeriet imødekommer vore ønsker.

Så vidt jeg ved, skal der i nyt etagebyggeri beregnes plads til 1½ bil pr. lejlighed. Når vi nu ved boligsikringsordningen viser os mere børne- og familievenlige end hidtil, kunne jeg ønske, at bygherrer i etagebyggeri ville have den samme indstilling og reservere i det mindste et lignende areal for børns

legemuligheder, som de reserverer for de voksnes biler. Det afsatte børneareal kunne, når ejendommen en tid ikke havde børn i legealderen, overlades de voksne som grønt område.

Når byggeriet nu frigives, er det mere nødvendigt end nogen sinde at få gennemført en virkelig koordinering af planlægningen ikke mindst i København, og nærmeste omegn. Jeg kan derfor ganske slutte mig til ministerens opfattelse, at der trænges både til mere byplanlægning og mere regionplanlægning.

For ikke at forlænge debatten skal jeg ikke komme nærmere ind på flere punkter i forliget, men slutte med endnu en gang at udtrykke min glæde over, at 4 partier på trods af forskellige opfattelser alligevel kunne nå til enighed om at tage et stort skridt i retning af at få afskaffet krigstidens sidste restriktioner.

Kai Moltke: Skulle jeg følge den socialdemokratiske ordførers, hr. Axel Ivan Pedersens, eksempel, skulle jeg jo næsten acceptere at det, som man diskuterer her i dag, er SF's politik og ikke boligforliget. For der var jo ærlig talt lagt så meget op om SF's politik, at det andet næsten blev til en svag skygge. Jeg vil imidlertid nødig komme ind på det. Jeg er interesseret i en vis principiel vurdering af dette forlig og dets hovedpunkter og skal derfor lade den polemiske side af sagen falde.

Der er noget sympatisk ved det, når boligministeren i sin redegørelse i går sagde — Folketingstidende sp. 3021 —:

„... jeg tør ikke driste mig til at sige, at det nu indgåede forlig og den kommende lovgivning betegner den endelige løsning af boligproblemerne“.

Det er i og for sig en erkendelse af, at vi har et langt stykke igen. Hvad er det for bange anelser, som sikkert ligger bag boligministerens erkendelse? Der er først og fremmest to forhold, som gør, at skyggerne breder sig om den påstående normalisering. Det ene er, at normaliseringen gennemføres på et tidspunkt, hvor der ikke er boliger nok, hvor der ikke er den fornødne reserve, og det andet er, at hele spørgsmålet om byggeriets finansiering befinder sig i en absolut blindgade.

Hvorfor fremdrager jeg dette her i be-